

BASKIN

Turgut her zamanki gibi uyandı ve yatağından kalktı. Yine aksiyonlu bir gün geçirecekti. Hemen mutfığa gidip annesinin yaptığı yumurtayla kahvaltısını yaptı ve biraz süt içti. Tadı şüpheli derecede güzeldi. Çantasını aldı ve servise binmek için kapıyı açtı. Gitmeden önce etrafı biraz süzdü. Sonuçta bu dönemde etraf pek tekin değildi. Servise ağır adımlarla girdi ve her zamanki yerine geçti. Oturduğu yer, arka koltukların bir önünde ve sağ taraftaydı. Turgut serviste saygın bir statüdeydi. Bu saygınlığı kazanmak için emek vermişti. O, tüm bunları düşünüyorken servisin kapısı yavaş yavaş kapanmaya başlamıştı. Artık yola çıkmışlardı. Kaptana rotanın neresi olduğunu sordu. Kaptan ona her zamanki cevabını verdi:

— Sıra Kayra'da.

Turgut bu cevabı alınca kafasını cama yasladı. Gözleri kapanmaya başlamıştı. Normalde Kayra'nın servise bindiğini görürdü fakat bugün gözleri erken kapanmıştı. Bunda o sütün payı olmalıydı. Uyandığında Tüccar Kâmil dahil herkes gelmişti. Okul çok yakın olmalıydı. Ve bir süre sonra camda o yazıyı gördü: "Birey okulları" Çantasını yerden kaptı ve servisin durmasını bekledi. Servis durur durmaz ayağa fırladı ve kapıya yöneldi. Kapı açıldığı anda ise hemen dışarı fırladı. Meryem Öğretmen onları girişteki her zamanki yerinde bekliyordu. Hemen sıraya geçti ve diğerlerinin gelmesini bekledi. Tüccar Kâmil, Pak Behçet, Elebaşı Yusuf... Bunlar servisten inenlerin birkaçıydı. Herkes gelince Öğretmen sınıfın yolunu tuttu. Öğretmen yolda ilerlerken Turgut karşı sınıfı gördü. Onlarla yaşadıklarını düşündü ve derinlere daldı. O anda geldiklerini fark etti. Kafasını kapıya doğru doğrulttu ve o yazıyı gördü: "Penguenler Sınıfı"

Okuması olmadığı için anlayamıyordu ama hissediyordu. Hızlıca içeri girdi ve o havayı içine çekti. İlk ders el işiydi ve birazdan başlayacaktı. Hızlıca sandalyesini çekti ve sıraya oturdu. Bir yandan da Pak Behçet'in selamını almakla meşguldü. Sonra da çantasından çıkardığı matarasını eline aldı ve biraz incelemeye başladı. Üstünde Örümcek Adam vardı. Bu matarayı seviyordu. Kapağını açtı ve içindeki suyu yudumlamaya başladı. O sırada da Pelin Öğretmen sınıfa girdi ve söze başladı:

— Merhaba çocuklar.

Karşılık gecikmedi:

— Merhaba Öğretmenim.

Tekrar Öğretmen:

— Bugün birer tırtıl yapacağız.

Dedi ve elindeki yeşil ve turuncu kağıtları dağıtmaya başladı. Turgut'a turuncu gelmişti. Oysaki Turgut turuncuyu sevmiyordu. Hemen öğretmenine seslendi:

— Öğretmenim ben turuncu istemiyorum.

Pelin Öğretmen, ona başka bir arkadaşıyla değiştirebileceğini söyledi. Turgut da kağıdını Asya ile değiştirdi. Sonra öğretmen makaslarını çıkarmalarını istedi. Turgut kalem kutusuna baktı ve makası buldu. Fakat onu alamazdı çünkü bu makas korumasızdı ve bunu sadece baskın yaparken kullanırdı. Bu yüzden kalem kutusundaki

ikinci gözü açtı ve oradaki makası eline aldı. Daha sonra diğer arkadaşları gibi kağıttaki tırtıl şeklini kesmeye başladı. Kesmek biraz zorlayıcıydı ama üstesinden geldi. Hem de ilk bitiren o olmuştu. Etrafı inceledikten sonra öğretmenine ne yapması gerektiğini sordu. Pelin Öğretmen de ona yapıştırıcıyı alıp masasından şerit seçmesini söyledi. Turgut da Pelin Öğretmenin dediğini yaptı ve şeritleri seçip onları tırtılının üzerine yapıştırdı. Bu yapıştırma işi Turgut'u çok oyalamıştı ve neredeyse son bitirenlerden olmuştu. Ders de o sırada bitmişti. Artık aksiyon zamanıydı. Baskın makasını yerinden aldı ve Yusuf'u yanına çağırdı. Artık baskın vaktiydi. Herkes makaslarını almış ve Turgut'tan gelecek komutu bekliyorlardı. Komutla beraber herkes merdivenlerden çıkmaya başlamıştı. 1/B'ye gidiyorlardı.

Basamaklardan çıkıldıkça heyecan artıyordu.

Sonunda 1/B'ye varmışlardı. Turgut kapıyı hızlıca açtı ve içeriye daldı. Arkadaşları da onu izledi. 1/B, Bu gibi baskınlar yaşamıştı. Ne yapacaklarını ve aksi takdirde ne olacağını çok iyi biliyordu. Hemen sıralarını yere yıkıp yan yana dizilmişlerdi. Elebaşı Yusuf öne atılarak herkesin silgi ve muzlu sütlerini çıkarmasını söyledi. O anda müthiş bir arama yapıyordu. Bulunan silgiler "taşıyıcılar" vasıtasıyla sınıftaki kızlara gönderiyor, kızlar da silgi ve muzlu sütleri dolaplara istifliyordu. O anda arada sırada çıkan bir sorun tekrar patlak verdi. Bir çocuk muzlu sütünü vermeyi reddediyordu. Turgut o çocuğa doğru ağır adımlarla ilerlemeye başlamıştı. Aynı anda da elindeki makası sallıyordu. Çocuğun yanına gelince makasını ona doğrulttu ve neden sütünü vermediğini sordu. Çocuk ağzında bir şeyler geveliyordu. Korktuğu her halinden belliydi. Turgut çocuğa doğru bir adım daha atınca çocuk dayanamayıp arkasına sakladığı sütü onun önüne fırlatmıştı. Turgut istediğini aldıktan sonra arkasını dönüp sıra kontrolçülerinin yanına gitti ve kalan silgileri aldı. Daha sonra eliyle gidelim işareti yaparak merdivene yöneldi. Sınıfa dönüyorlardı. Turgut kapıdan girer girmez dolaba koştu ve kalan muzlu sütleri ve silgileri koydu. Sonrasında sırasına geçip rapor istedi. İstihbaratçılar, Mucitler sınıfının kendi himayelerindeki 5 yaş sınıfına baskın yaptıkları haberini söylüyordu. Bunun üzerine Turgut diğer tenefüste Mucitler sınıfıyla anlaşma yapması için bir heyet ayarladı. O anda Meryem Öğretmen sınıfa girdi. Yüzünden anlaşıldığı kadarıyla olanları duymuş ve konuşmaya gelmişti. Kapıyı kapadıktan sonra hızlıca kapıyı kapatıp masasının yanına geldi. Hemen lafa girdi:

— Büyüyünce ne olmak istiyorsunuz?

Turgut parmak kaldırmıştı. Öğretmen onu görünce ona söz verdi:

— Öğretmenim ben asker olmak istiyorum.

Öğretmen başka birini daha kaldırdı:

— Sen ne olmak istiyorsun Ayşe?

— Hemşire olacağım öğretmenim.

Daha sonra Pelin Öğretmen başka öğrencileri de kaldırdı. Kimisi polis, kimisi doktor, kimisi astronot, kimisi kaptan olmak istiyordu. Bunun üzerine sözlerine devam etti: Eğer büyüyünce söylediğiniz mesleklere sahip olmak istiyorsanız çok çalışmalı ayrıca yaramazlık yapmamalısınız. Her zaman iyi birisi olmalısınız. İyi bir birey olmak istiyorsanız insanlardan zorla bir şey almamalı, insanlara iftira atmamalı, hırsızlık yapmamalısınız. Ancak bu şekilde iyi bir birey olabilirsiniz.

Bu sözlerin ardından zil çalmıştı fakat Turgut hâlâ yerinde oturuyordu çünkü düşüncelere dalmıştı. Şimdiye kadar neler yaptığı gözlerinin önünde geliyordu. O günden itibaren baskın yapmamaya karar vermişti. Sandalyesini yavaşça itti ve ayağa kalktı. Dolaplara yöneldi ve parmağıyla işaret dolapları işaret ederek son bir kez sınıf arkadaşlarına komut verdi:

—Tüm eşyaları iade edin.

O gün daha çok çalışmaya ve gelecekte daha iyi bir birey olmaya karar verdi.

13 yıl sonra

Ve son soruyu D olarak işaretliyordu. Kurşun kalemin çıkardığı her sesi dinliyordu. O anlar sanki zaman durmuştu. Kalemle daireyi karalıyor ve siyaha boyuyordu. "Süreniz bitti" sesini duyunca dairenin çoktan boyandığını ancak anlayabilmişti. Bir ay sonra sonuçlar açıklanmıştı. Turgut'un heyecanı gözlerinden okunuyordu. Tabletini açtı ve puanına baktı ama inanamadı. Tam puan almıştı. O an Pelin Öğretmenini hatırladı. İlk iş onu arayacaktı.

YAZAN: SALİH HARZEMŞAH ARSLAN